

ծութիւն հողեր ամսմշակ մնացած, որոնց տէրերը տարեկան հազիւ գեսխատինից 40—50 կոպէկ օգուտ են վերցնում: Դրանից էլ քիչ հեռու կը տեսնէք փողատիրոջ, որն իր փողերը յանձնել է զանազան բանկերին $21\frac{1}{2}$ կամ 50% ստանալու մըտքով, որովհետև չը գիտէ, թէ Բնշ կերպ գործ դնի իր կապիտալը, որ քիչ էլ աւելի արդինք ստանալու:

Ի՞նչն է պատճառը, որ զիւղատնտեսը հող չէ գտնում մշակելու, հողատէրը զիւղատնտես չէ գտնում, իսկ դրամատէրը՝ ոչ մէկը և ոչ միւսը: Ի՞նչն է պատճառը, որ զիւղատնտեսութեան այդ երեք անհրաժեշտ պայմանները մեզանում երբէք չեն միանում, իրար չեն յարմարվում և բաժան-բաժան մնալով՝ անօգուտ կորչում են: Ահա հարցեր և առ ուսուախաի եռեսթի հետ միասին, մեր մի ստ մարդուն ուրախացնում և ոյժ է միայն մի հանգամանք, դա այն կենդանի, վլուն աշխայժն ու եռանդն է, մաքի ու այն թարմութիւնը, որ ցոյց է տալիս կողին գեղեցիկ յոյսերով ու ձգտութեանով կոխող գաւառացի նոր սերունդը, որի տումն է արձագանք գտնում հասրակական մեն մի փիշտ, ամեն մի ցաւ: Ահա այդ ն

զիւղացիների կեանքով և աշխատոթեան ձեսերով
հետաքրքրվողը իսկոյն կը համոզվի, թէ այդ գա-
սակարգը ինչքան ճնշված է նիսթապէս այսպիսի մի-
բարեբեր երկրում, ուր երկիրը ամենայն առատու-
թեամբ արտազբում է խաղող, բամբակ, բրինձ,
մեղր ու կարագ և այլն:

Պատճենները սյնքան բովածիւ են, որ մենք անխօսնեմութիւն ենք համարում միանգամից կըտրական կերպով պատասխանել, որովհետև դրանք պահանջում են մանրամասն և բարեխիղճ ուսումնասիրութիւն:

Ազգաբուլ է այս շահագութեան էր և այս պատճեան կամ ամենածեռնհաս մարմինները վիճակը, մասսայի երջանկութեան գաղափարը կը լինեն տեղական գիւղատնտեսական ընկերութիւնները, ինչպէս առաջարկում է գիւղատնտես Աթանասիսանը, և եթէ այդ ընկերութիւնները կազմվեն գործին հմուտ, բարեխիղճ և տառանդատ անձինքներից, աներկրայ ենք, որ այդ ընկերութիւնները մեծ ծառայութիւն արած կը լինեն երկրի տնտեսական բարգաւաճմանը:

Անեան, մեր կարծիքով, յօդուածագիր գիւղա-

անտեսը մի անդամեցաւ քան մոռանում է ասել, շաբաթ առաջ. գարձեալ նոյն 3000 տան
այն է, թէ Բնչ կերպ և ով պէտք է ձեռնարկի հոգի հաղիւ է հաւաքվում, և այդ 80
այդպիսի Ծնկերութիւններ կազմելուն, որի համար գին ընտրում են 120 հոգի հաւատարմ
աւելորդ չենք համարում առաջարկելու մեր հա-
մեստ կարծիքը:

դուածագիր Աթանասեան թէ լրագրութեան մի-
ջոցով և թէ մասնաոր կերպով մի հրաւէր կար-
դայ՝ ժողով գումարելու Երեանում, իբրև մի
կենարօնում, որտեղ կան թէ հողատէրեր, թէ
գրամատէրեր և թէ գիւղատնտեսներ: Երբ մաս-
նակցել ցանկացողների մի թիւ կը գոյանայ, այս

ժամանակ Երևանի սահմանդապատր մըշչոյ կա-
բելի կը լինի դիմել ուր հարկն է և պատրաստու-
թիւն տեսնել այդպիսի ընկերութիւն կազմելու:
Աւելորդ չենք համարում թւել այն գիւղատն-
տեսների անունները, որոնք ապրում են Երևա-
նում և Երևանի նահանգում, որնցից մեծ մասը
յարմարութիւններ չունենալով, բոլորովին ուրիշ
գործով են պարապում, թողած իրանց մասնագի-
տութիւնը, և որոնք անկասկած մեծ համակրու-
թեանը եր մեռանեալին այս մերին:

Սար ասարութեամ, ասաւաբարութեամ
բոլորովին թարմ ապացոյց է Բարեգործակա-
կերութեան վարչութեան այս օրերս երրորդ
գամ նշանակված մի և նոյն ընդհանուր ժողով
ւաքվել էին մի քանի հոգի, սպասում են
րով, թէ հրաւիրված անդամները գոնէ այ-
գամ խիղճ և պատւասիրութիւն կունենան
կայ գտնվելու: Եւ ի՞նչ. թէ Գինաստանից
շարժեց գալու և մեր ժողովին մասնակցե-
անակս էլ այստեղից:

թեսարք կը վարաբորկս այդ սաբլու։
Ահա այդ գիւղատնտեսները, Երևանում՝
պ.պ. Մկրտիչ Մուսինեան, Կարապետ Ափրիկեան,
Համբարձում Գէորգեան, Համազասպ Խուդոբա-
շեան, Նիկոլայ Նիկոլայեվիչ Օգարեվ-Կուզենիշեվ,
Տիգրան Գիւղալեան (Ագուլսում), Սարգիս Միք-
ղաեան, Աշոտ Աթանասեան, Գեղամ Դաւասար-
դեան (Վաղարշապատում), Սուրմալուի Բլուր գիւ-
ղում՝ Բագրատ Արտագեան։

Սար կարտիքով, բրիս սահման գչու գլուխանառ, կրասք էլ բաւական են, եթէ աւելի շը լինեն. իսկ եթէ դրանց հետ մի այդքան էլ հողատէրեր, կալւածատէրեր միանան, մի այդքան էլ փողատէրեր և կողմնակի արդիւնաքերողներ, այն ժամանակ վատանութեամբ կարելի կը լինի գործին ձեռնատուի լինել:

Առ. այժմ՝ այսքանը։

նավարութենէս ի վեր.—Ախմթխանսա գիւղը պատճեռ մի համախօսականութ անձնաբ

ՂԱՄԱԿ ԱԼՔԻՑՍԱՆԴՐՈՊՈԼԵՑ

Նոյեմբերի 10-ին
աւառական քաղաքներից ոչ մէկում ա-
գարշելի անշարժութիւնը այնքան չէ պահ-
ր ոյժը, որքան մեզանում: Երանելի
թմրած, մեռած ողին իր ամբողջ սպա-
ռվ ծանրացել է այստեղ մարդկանց մըտ
գու վրա և չէ թոյլ տալիս ոչ մի շար-

այդ յանձնառութեան վստահելով՝ կիւզի եր-
խին կը պատուիրէ և անձնապէս ի-
խաւորէ ալ, չէնքի նիւթերը ժամանակին զ-
գնումը մասսամբ մը կը կատարուի, բայց
բարձուների մի մասը երէցփոխի դէմ որ
շարժառիթէ մղուած՝ կուղին յեսաձգել
թիւնը, և տեսչութեան ալ բացատրութե-
չեն ուզեր տալ, հակառակ կալասարի պա-

Էպի	ուր անձերի և գործակալ քահանայի կրկնակի յորդորների: Տեսչութիւնը կը ստիպուի Սարփա- ռաստին զիմելով՝ այդ հոգաբարձուներ կանչել և պարտասրեցնել, որ շնչը շինեն, ինչպէս որ յանձն առած էին: Սարփարաստի միջամտու- թիւնը յիշեալ գիւղացիների համար ընդամնն 4 րուրի կը նստի, որ դատաւորի ծառաների ոտ- քի պարգնն է լոկ (Պարսկաստանի մէջ դատաւո- րի մօտ կանչվողը և նոյն իսկ այցելողն այդ պարտաւորիշ պարզ տալու է):	երեխաների ա- նստարանների ա- պարօնը, համա- դպրոցին տարե- համար շորեր գ-
Մի		Մենք ստացու- րակութեամբ լո-
Ալիս		Մենք չենք հաս- նի տպարանի
Առ-		հասարակ բան,
Դու-	Յ գոււածագիրը տեսչութեան կը վերագրէ մի ինչ որ սալրացի վաճառականի և մահամցի այրի կնոջ մը հետ ունեցած գործի մասին Սար- փարաստի միջամտութիւնը: Կրնամ յօդուածա- գրին վատահացունել, որ ոչ այդպիսի մի այրի դիմել է տեսչի միջամտութեան, ո՞չ այս վերջինս այդ խնդրի մասին մի տող փոխանակած է թե- մական առաջնորդի հետ և ո՞չ ալ այդ գործին ծանօթ է, որ ոչ մի կապ ունենալուի կրթական գործի հետ, լոկ կը վերաբերի Սալմաստի ա- ռաջնորդական գործակալների:	րակութեամբ լո- ւակութեամբ է սիմ- ված է 1895 թ- կարգում էք, որ նին սինօդի ան- միններ առաջ- նէն, Անանիան, են, մինչեւ ուր- այն: Մեզ կար- է սուաջ, բայց լուածով ուղղել
Արձ-		

Եթէ յօդուածագիրը Սալմաստի թեմական տեսալն Տէր-Թողիկեան մի վարժարանի ընթացաւարտ կը նիրայացունէ, այն հաւաստիք կուտայի ինձ թէ ինը կերեի, որ այդ տեսակ վարժարանէ զատ ուրիշ վարժարանների մասին երբեք գաղափար ունեցած չէ. ապա թէ ոչ գոնէ մի համեստ սախակրթական ուսումն ունեցող մը ներկայացնելու պատիւն կանէր ինձ:

մանակ է այդ նոր բաժին, նո խարէն էջմիած տպագրում է ա գակութեան օր փոլութիւն մտ Արկուշաբթի

Այս առիթով կը յայտնեմ այն անձերի, որոնց
ուսուցչական պաշտօն մը գաւառիս մէջ վարելու
դիմումներին չկ' կրցած նպաստաւոր մի պա-
տասխան տալ, թող հաճին ուզդակի ինձ դիմել
և բացատրութիւններս լսել, փոխանակ մամուլի
թանգ էջեր այդ հաշիւներին զոհելու։
Թեմական տեսուչ խոյ, Սալմաստ և Որմի գա-
ւառների՝

Մ. Աւետիսեան Հրամանով: Այդ
հիմանովունի

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒԹԵՐ
ՄԱԿԱԿԻ ՆԵՐԿԱՅ ՀԱՄԱՐԸ ԲԱղկացած է մէկ և
կէս թերթից:

ԵՐԵՎԱՆ-Ա.Խ. 1994 թ.

Դար-	Գոլղակը զառապահապատ գամբալ-աղջւռաստ
Հիւը	Ենթեմնաէվ, ինչպէս հաղորդում են Պետերբուրգի լրագիրները նոյեմբերի 16-ից, էլի երկու շաբաթ կը մնայ Պետերբուրգում, որովհետև այդ ժամանել սակ պետական խորհրդի քննութեանը կը ներկայացվի մեր երկիրը կառավարելու վերաբերեալ մի նախագիծը:
Ըն-	Կ. Պօլսից մեզ գրում են. «Հայոց շրջաններու ան-
Դա-	մէջ լուսնի կո առանքն որ աս ունեա ապահով-

աշ աշ լուրջը զը պատճառ որ այս գուրս պատրիար-
քական տեղապահ Հմայեակ եպիսկոպոսը ցրջա-
բերականներ պէտք է տարածէ, որով պիտի յայ-
տարարվի, թէ հայերը դո՞ւ վիճակ ունին Օսմա-
նեան պետութեան մէջ։

Այս օրերս Թիֆլիս և կ աւ Լիեմի համալսարանի
միներօլոգիայի ասսիստենտ բելգիացի Օգիւստ
Կոլոնն և այստեղից Բագու է գնում նաև թա-
յին արդինաբերութիւնը ուսումնասիրելու հա-
մար։ Երիտասարդ ճանապարհորդը գնում է
Բագու գիտնական ուսումնասիրութեան նպա-
տակով, ունենալով բելգիական արտաքին գործե-
րի մինիստրի յանձնարարականը։

Յօգուտ Գրիգոր Արծրունու արձա-
նի և գրուածքների տպագրութեան ըս-
տացանք. 1) Պրօլադնօից, Խաչառուր Տէր-
Յովհաննիսեանի միջոցով՝ 15 ր., որ հանգանակ-
ված է այստեղի մի քանի հայ գաղթականների
մէջ; 2) Երեանից, անյայտ ունի, 1 ր.; 3) Եօ-
վօչերկասկից, նորնախիջնանցի օրիորդ Ա.

Գերշոպեանից 26 ր. հետևեալ սամակով. «իմ
ձեռագործ մի աշխատանքը վիճակ զցելով իմ ըն-
կերների մէջ՝ զոյացած արդիւնքը՝ 26 բուբի, ու-
ղարկում եմ յօգուտ Գրիգոր Արծրունու արձանի
և գրուածքների: Ուրեմն նախկին 3564 ր. 76 կ.
հետ այժմ ունենք 3606 բուբի 76 կոպէկ:

Մեզ հաղորդում են, որ Թիֆլիսի քաղաքացի
կրիզոր Գրիգոր Նաևոնեան նույիրել է Թիֆլիսի Նորաշե-
նի Մարիամնան օրիորդաց դպրոցին 52 հատ
նոր և ամենայարմար նստարաններ և այդպիսով
ազատել է ամբողջ դպրոցը իր հին, անպէտք և
որ եկեղեցիներ

